

[Ib Christensen]

sig om kommercielle forbindelser, vel at mærke så længe der kun er tale om en ensidig dansk aktion og ikke om bindende sanktioner vedtaget i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, altså af FN's sikkerhedsråd.

Derfor er det altså heller ikke rigtigt, at retsforbundet bare ville vente og se, hvad der sker. Tværtimod ønsker vi netop i stedet for det, som VS foreslår, og som vi altså også tvivler på ville få nogen som helst betydning som eksempel, når det kom til stykket, hvis det blev gennemført, at indsatsen fra dansk side bør koncentreres om i FN og dér, hvor man ellers har lejlighed til internationalt samkvem med andre lande, at påvirke først og fremmest USA og Storbritannien til at acceptere at gå ind for bindende sanktioner, altså at gøre sanktionerne virkelig effektive. Den dag, det sker, kan der virkelig være håb om, at der kan ske noget med apartheidregimet. Sagen er jo den, at dette VS-forslag heller ikke havde haft nogen dødelig chance for at blive vedtaget, hvis vi havde haft en socialdemokratisk mindretalsregering, så jeg tror altså ikke på, at det forhold, at vi nu har fået en SV-regering, sådan set har ændret noget som helst i den sammenhæng. Det ved alle fra SFs forslag, som jo ikke var nær så vidtgående som det forslag, venstresocialisterne kommer med. Det blev endda noget udtyndet efter socialdemokratiets ønske, og da sad man i socialdemokratisk mindretalsregering. Derfor er det noget af en myte, at det forhold, at vi har fået en SV-regering, som på mange andre punkter kan være nok så uheldigt, har ændret noget i den sammenhæng.

Derimod kan det virkelig være betænkeligt, hvis SV-regeringen i modsætning til socialdemokratiets regering og den tidligere udenrigsminister, som nu somme tider sidder i folketingets formandssæde, er passiv på det punkt, altså hvis man ikke i FN og i internationalt samkvem mellem USA og Storbritannien virkelig gør en aktiv indsats ved at henvende opmærksomheden på dette problem med det sydafrikanske undertrykkelsesapartheidregime og prøver at påvirke det. Hvis der er tale om en ændring i den henseende, er det virkelig betænkeligt.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Hr. Poul Nielson fra socialdemokratiet var uenig med mig i, hvorvidt en undgåelse af sydafrikanske kul på danske elværker ville betyde en anselig forhøjelse af elprisen, og bad om et regnestykke.

Danmark skal købe 7 mill. t kul næste år, og heraf kommer ca. 1 mill. t kul fra Sydafrika, med andre ord en merpris på ca. 35-40 pct. i relation til andre mulige kulmarkeder. Jeg formoder, hr. Poul Nielson er enig med mig i, at eksporten på 3 mill. t kul årlig fra Polen næppe kan øges, at EF-kullene både er dyrere og dårligere, at der er vanskeligheder med kulforsyninger fra USA, at fragtomkostningerne for kul fra New Zealand og Australien er meget høje, og at muligheden for kinesiske kul kun er i sin vorden.

Ud over denne prisforhøjelse, når vi skal se efter andre markeder, må vi formode, at elværkerne kan påregne yderligere 10-15 pct.s omkostninger ved kontraktbrud, erstatningskrav o. lign., altså en omkostningsforøgelse på ca. 50 pct. på mindst 15 pct. af vor totale kulimport.

Det vil betyde en nettomerudgift på yderligere ca. 100 mill. kr. for samfundet og en dermed efterfølgende stigning, der realistisk kan anslås til henimod 100 kr. mere om måneden for en familie.

Steen Folke (VS):

Til hr. Ib Nørlund og hr. Gert Petersen vil jeg lige sige, at når VS har fremsat dette forslag, der viser en samlet politik over for Sydafrika, altså en egentlig økonomisk boykot, er det selvfølgelig, fordi vi mener, det er vigtigt, at der i debatten om forholdsregler over for Sydafrika indgår et forslag, som viser, hvad der kunne gøres, hvis der var den politiske vilje hertil. Det er jo ikke engang noget særlig rabiat forslag, for så vidt som, hvad jeg allerede har nævnt, selv en organisation som Venstres Ungdom har erklæret sig i nogen grad på linje med det, så det er altså ikke revolutionen, der foreslås med dette forslag. Men vi har selvfølgelig været klar over, at det alligevel ikke ville få tilslutning herinde.

Jeg vil lige gøre en bemærkning til hr. Bolvig, som jeg ikke nåede i første omgang. Hr. Bolvig mente, at der i vores bemærkninger stod, at en økonomisk boykot vil bringe apartheidregimet til fald. Det er nu ikke rig-